

[Schmidt.]

skulde tage den Opgave op, men idet Staten gør det, kan den jo være Formidler, behøver ikke at være den, der sidder inde med Ejendomsretten som nu. For det vil i Længden vise sig som en absolut rigtig Grundsætning, at de højeste Præstationer paa alle Omraader, ogsaa paa Landbrugsomraadet, kan man kun vente af en fri Mand, der arbejder paa fri Jord.

Landbrugsministeren (Bording): Den store Interesse, som disse Lovforslag har fremkaldt i Befolkningen, baade i Pressen og ogsaa her i Salen, kan jo kun glæde mig overordentlig meget. Det er givet, at naar de Forslag kan afføde en saadan Interesse, er det et Bevis for, at deres Gennemførelse vil have meget stor Virkning, og derfor er jeg, som sagt, tilfreds med denne store Interesse. Det er en Interesse, som har givet sig til Kende ved megen Omtale i Pressen og ogsaa her i Salen ved store Taler, og endnu er der en Række Talere indtegnet. Jeg vil takke for den Interesse, man har vist Forslagene; og ogsaa for den Tilslutning, man har givet dem, en Tilslutning, som jo særlig er kommet fra det radikale Venstres og Socialdemokratiets Ordførere.

Naar jeg nu vil gøre nogle Bemærkninger overfor de Indvendinger, der er gjort mod Lovforslagene — jeg kan ikke nægte, at der er kommet enkelte Indvendinger fra forskellige af Ordførerne —, har jeg navnlig tænkt mig at henvende dette Svar til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, for jeg har det Indtryk, at det ærede Medlem i denne Sag i Virkeligheden optræder som Ordfører baade for Venstre og det konservative Folkeparti og i nogen Grad ogsaa for Retsstatspartiet, og jeg mener, det vil være unødvendigt at gentage de Bemærkninger, jeg har at gøre til ham, overfor de andre ærede Ordførere.

Foruden den Tilslutning, de andre Ordførere har givet det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, fremsatte det ærede Medlem Hr. Ulrich et enkelt Spørgsmaal, som jeg dog først vil besvare. Det var, om Regeringen ikke vilde være med til at nedsætte en Kommission til Undersøgelse af hele Spørgsmaalet. Det ærede Medlem tilføjede, at hans Parti i Virkeligheden ikke ønskede Nedsættelse af Kommissioner, og jeg vilde derfor tænke, at det ærede Medlem slet ikke bryder sig om at faa et bekræftende Svar. Jeg maa bedrøve det ærede Medlem med at sige, at jeg synes ikke, der er nogen Anledning til det. Jeg mener, at de Forslag,

der er fremsat for det høje Ting, er af den Beskaffenhed, at man godt ud fra dem kan tage en Realitetsdrøftelse om disse vigtige Problemer. Det, det drejer sig om nu, er ikke Kommissionens Nedsættelse, det er, om man virkelig vil gaa ind i et Arbejde for en fortsat Udvikling paa Jordlovgivningens Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal udtalte Forbavselse over disse Forslags Fremsættelse, maaske ikke saa meget i sin Ordførelse her som i tidligere Udtalelser, og navnlig Udtalelser i Blade, som udgives af Partiet Venstre. Jeg forstaar ikke denne Forbavselse. Nu har Partierne Venstre og Konservative, navnlig Venstre, i Sommerens Løb gentagne Gange kritiseret og ironiseret over, at den nuværende Regering ikke indfriede sine Valgløfter, og naar saa disse Udtalelser overfor Vælgerne ved Valget i April omsættes i Lovforslag og lægges paa Tingets Bord, udtaler man sin Forbavselse over, at noget saadant er sket.

Det har altid været saaledes for Socialdemokratiet, at vi ansaa det for vor Pligt at forelægge som Lovforslag paa Rigsdagen de Programpunkter, som vi havde anbefalet som Oppositionsparti, og det er ogsaa det, der er sket her. Der er ikke sket andet end, at vi som Regeringsparti er gaaet til at fremsætte Forslag, som vi tidligere har fremsat. Naar man derfor udtrykker sin Forbavselse over noget saadant, maa det være, fordi det ærede Parti i sin egen Virksomhed har brugt den modsatte Fremgangsmaade, har haft eet Program som Oppositionsparti, men ikke det samme Program, naar de kom ind som Regeringsparti.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal udtalte som Ordfører for sit Parti, at i den Modstand, han havde givet Udtryk overfor Forslagene, staa Venstrepartiet enigt. Jeg skal naturligvis ikke gaa i Rette med denne Enighed, det maa være noget, de ordner med sig selv. Det er muligt, at denne Enighed er til Stede, men saa er det i alt Fald en Enighed, der er kommet frem nu, for det har tidligere ikke været saadan, at Partiet modsatte sig de Principper, som er nedlagt i disse to Lovforslag. Om Venstrepartiet vil have nogen Fordel af at staa enigt i denne Modstand, er noget, det maa ordne med sine Vælgere; jeg tror det ikke.

Det er meget stærke Ord, der er brugt overfor disse Forslag af Venstres Ordfører, Ord som „Russerpolitik“, „den vildeste Vilkaarlighed“, Ord som „meningsløs“, „fuldstændig nedbrydende for det arbejdende Landbrug“ o. s. v. Jeg ser endogsaa, at en ældre Venstremand, det ærede Med-